

Magazín ZŠ U Vršovického nádraží v Praze

sChOOOL

**Nejlepší
školní časopis
v Praze!**

**JAKO
SPRÁSKANEJ
PES**

**Velká studie
příchodů do školy**

3. číslo

jaro 2018

www.schooljecool.cz

***Jsi závislý
na mobilu?***

ÓDA NA TAHÁKY

Škola se anglicky řekne school. A kdybyste to nevěděli, tak ta naše je odteď i cool. Má totiž svůj magazín sCh00L. A tohle je jeho 3. číslo!

Fotky z našeho úspěchu na soutěži Školní časopis roku...

Školní časopis roku

Přihlásili jsme se do soutěže Školní časopis roku. Zatím proběhlo krajské kolo – a v něm jsme v kategorii časopis ZŠ 1. a 2. stupeň obsadili 1. místo! Postupujeme tedy do státního kola. Chcete-li, abychom vyhráli, podpořte nás svými komentáři, příspěvky, fotografiemi! Přihlaste se do kroužku tvůrčího psaní a pracujte s námi na tom, aby magazín sCh00L byl nejlepší!

David Hlaváček nám na poslední schůzce hlásil, že na sobě začíná pracovat. „Chci shodit na 38 kilo!“ Jak mu to jde?

Už zhubnul tři kila. Samozřejmě nás, osoby při těle, zajímalo, jak to přesně dělá. „V šest ráno vstávám, dám si sprchu a jdu běhat do Grébovky. Dělam sedy, lehy, vynechávám sladkosti.“ Kromě péče o tělo se David zabývá ještě uměním. Zpívá ve sboru Pueri Gaudentes (dokonce pje i v Rudolfinu nebo Obecním domě) a hraje na klavír.

Představujeme redakci...

Text a foto: Alena Bartošová

Nancy Ese Ewere si prý hned po přečtení první čísla magazínu sCh00L řekla: „Hmmm, zajímavý, proč bych to taky nezkusila.“ A tak to zkusila a je pilná, činorodá, aktivní. Představte si, že její rodiče pocházejí z Nigérie, ale Nancy se narodila v Itálii. Ráda chodí ven s kamarádkami – když je vedro, zajdou prý do bazénu, když vedro není, „jen tak poznávají svět“. Třeba zkoumají Botič.

Naše škola V ČÍSLECH

Zjišťovala: holčičí část redakce sCh00L

6 O přestávkách se můžete uvolnit u šesti ping-pongových stolů.

Tolik dětí na naší škole pochází z Ukrajiny.

22

9 A devět dětí je z Vietnamské socialistické republiky. U nás ve škole je vůbec hodně cizinců, ještě například dva z Číny nebo dva z Kazachstánu.

18

Na našich chodbách se můžete povalovat na osmnácti barevných pytlicích. Škola jich zakoupila dvacet, ale dva už jsou zničené.

561/2004 Sb. je Školský zákon, kde se dočtete o vzdělávacím systému.

561/2004

5

Celých pět minut by měl být žák před vyučováním v lavici na svém místě. Alespoň tak se to praví ve školním řádu.

To je čas, kdy se zavírá školní družina.

17:30

OBSAH

• sCh00L news (4–5)

Moraňák
KUK do vrátnice
Exkurze do Rudolfinu
a Národního divadla

• sCh00L lidi (6–9)

Eva Červová – Jak ji neznáte
Srdeční záležitosti
(Seriál o školních přátelstvích)
NEJ Svatoslava Procházky

• sCh00L expertizy (10–14)

Velká typologie příchodů a odchodů
Kdyby psi okusili školu
Óda na taháky
Píšeme na jedno písmeno

• sCh00L fotoeditorial (15)

Vaše voňavé přezůvky

• sCh00L recenze (16–18)

GameMETR
Tipy na výstavy
Kam vyrazit na výlet
Mlsný jazýček
Projekt roku 2018

• sCh00L poradna (19)

Se školní psycholožkou
o závislosti na mobilu

• sCh00L anketa (20)

Nejoblíbenější svačiny

Napsali jste nám

Druhé číslo magazínu sCh00L mělo taky úspěch. Napsala nám třeba paní Mihulová, maminka Matěje:

„Časopis jsem přečetla jedním dechem. Je čtivý, dynamický i vtipný. Kromě zajímavých témat je strukturovaný tak vstřícně, že ho jen těžko lze odložit před jeho dočtením.“

MORAŇÁK

**Zavzpomínejte s námi na velkou jarní akci naší školy!
Vynášela se Morana, tedy tentokrát mužského pohlaví,
a proběhla i velká událost v hudebním sále.**

Text: Adam Kabát, 5. B, a Eliška Horváthová, 3. A
Foto: Adam Kabát, 5. B

Vynášení Morany (Moraňáka) bylo podle nás super. Na úplném začátku se v naší škole odehrála soutěž o nejlepší píseň a taky recitační soutěž. Eliška, nejmladší členka redakce sCh00L, se jí zúčastnila s vlastní básničkou. Nakonec s ní sice nepostoupila do dalšího kola, ale přesto ji otiskujeme (vpravo). Potom šel Vršovickou ulicí průvod s vyrobeným symbolem zimy k Botiči. A pak už netrvalo dlouho – a panák se koupal v potoce. Rituál se povedl, protože brzy potom jsme se už obešli bez zimních bund. •

*Jaro už nám začíná,
zima nám teď skončila.
Sáňky, boby, lyže,
kočička se líže.
Kočička se vyhřívá,
uť, zima už skončila.
V zimě nám mrzlo tělo,
sluníčko nás nepálilo.*

*Školu tu já mám
moc ráda,
kreslíme tam
třeba kraba.
Krabi žijí jenom v létě –
dej pozor,
ať nekousne tě!*

KUK **sCh00L** do vrátnice

Kolik odhaduješ, že se v naší škole vyskytuje vrátnic?
a) Každý žák a pracovník školy má svou vlastní vrátnici.
b) Naše škola nemá žádnou.
c) Celkem jsou dvě – na 1. a 2. stupni.

MYSLÍ!

V našem seriálu KUK už jsme vás zavedli do parlamentu a do družiny – tentokrát jsme pro vás zjišťovali informace na vrátnici na 2. stupni.

Text: Eliška Horváthová, 3. A,
a Nancy Eše Ewere, 5. B
Foto: Matyáš Bartoš, 5. B

Na vrátnici 2. stupně naší školy vídáte už skoro rok pana vrátného, který má na sobě skoro vždycky tmavé triko a nosí tmavý knírek. Je hodný – baví se s učiteli a dětem nenadává. A kdo jiný by se měl osmělit a zeptat se ho na to, jak se mu tady líbí, než redaktorky magazínu sCh00L? Zjistily jsme (my holky, proto píšeme tvrdé Y), že se jmenuje Štefan Hariš. Byl dva roky na vojně, potom se vyučil truhlářem, pracoval i jako sekuriťák a teď je teda u nás ve škole. Všimli jste si, že má na vrátnici takový jako krámek. Prý tam tak po čtrnácti dnech objednává různé občerstvení. Prozradil, že ve středu se prodává nejlíp, to jsou asi děti nejvíce na chutích. V pondělí málo, to má asi každý svačinu od mámy, a v pátek taky nic moc. •

Když chodíme za kulturou...

Jsme děsně kulturní. Na jaře jsme v jednom kole a zdaleka nekončíme. Kdeže jsme byli?

V Rudolfinu

Rudolfinum v dnešní době slouží České filharmonii a přezdívá se mu Dům umělců. Se třídou jsme se vydali na představení Kdo se bojí filharmonie. Žasli jsme nad krásnou výzdobou.

Text: Adam Kabát, 5. B

V Národním divadle

Tahle exkurze se nám hodně hodila ve vlastivědě, protože jsme se nedávno učili o „generaci Národního divadla“. Průvodce nám vyprávěl o základních kamenech nebo o požáru, kvůli kterému se budova musela stavět znovu. Nejen že jsme se mohli dívat z horních balkonů, ale i ze střechy, kde je slavné sousoší Triga.

Text: Matyáš Bartoš, 5. B

Jak ji neznáte Eva Červová

Našich deset záludných otázek způsobí, že se vám zjeví známé tváře naší školy v úplně jiném světle. Úsměvy oblíbené třídní učitelky prvňáků možná znáte – ale co ji dojmá nebo co ji nebaví, to se teprve teď dozvíte.

Zpracoval: Adam Kabát, 5. B
Fotil: Adam Kabát, 5. B, a Matyáš Bartoš, 5. B

1. Čemu se vždycky s chutí zasmějete?

Dobrému vtipu a s přibývajícím věkem často i sama sobě.

2. Co vás spolehlivě dojme?

Když pro mě někdo něco sám od sebe udělá. Přijela jsem tuhle na chalupu a kamarádi mi opravili a vymalovali pokoj, aniž by mi cokoli řekli předem. To mi spadla čelist.

3. Co vás až téměř neskutečně vytáčí?

Arogance, bezohlednost a hloupost!

4. S kým byste si ráda popovídala, kdyby to bylo možné?

S maminkou a s tátou. Zemřeli mi před pár lety, ale pořád bych jim měla co říct.

5. Kam byste se ráda podívala?

Do budoucnosti a na jiné planety.

6. Která činnost vás šíleně nebaví, ale musíte ji dělat?

Okna bych nejradši umyla jednou ranou kladivem a utírání prachu s luxováním taky nepatří mezi moje oblíbené sporty.

7. Co vás baví, ale nemáte na to čas?

Naštěstí mám času dost: ráda čtu, pletu ponožky, ráda jsem se svými přáteli, rozmazluju svého psa – vycvičil mě bez jediného slova, umím i aportovat! Hrabu se v kytkách, zírám na televizi, mám ráda muziku...

8. Co vám moc nejde, ale obdivujete na ostatních, když to umí?

Neumím vařit a řídit. Takže obdivuji všechny skvělé kuchařky a řidiče.

9. V čem si myslíte, že jste vážně skvělá?

Zeptejte se těch, co mě dobře znají.

10. Kdybyste mohla, jakou myšlenku byste vnukla všem lidem na celé planetě?

Lidi, mějte se rádi, pomáhejte si a hlavně si neubližujte! Vždyť jsme tu jenom chvíli!

SERIÁL
O ŠKOLNÍCH
PŘÁTELSTVÍCH

Táňa, Nela a Míša

Zjišťovala: Eliška Horváthová, 3. A
Foto: Matyáš Bartoš, 5. B

Míša Pešanová, Nela Opočenská a Táňa Bobáková spolu kamarádí už od první třídy ve školce – to znamená už od tří let! Chodí spolu do 3. A, Táňa s Míšou spolu navíc ještě chodí na výtvarný kroužek a na gymnastiku.

Zeptala jsem se, co mají holky na sobě nejraději. Prozradily toto: „Jsou chytré, hezké, hodné a kamarádké,“ řekla o holkách Míša. „Jsou hrozně chytré a hrozně zábavné a k tomu ještě umí krásně kreslit,“ řekla Táňa a Nela taky chválila: „Mám na nich ráda, že se chovají hezky a jsou chytré. Míša umí hvězdy a Táňa umí pěkně vyprávět.“

Holky donedávna seděly spolu v lavici (máme totiž spojené lavice). Ale hodně spolu povídaly, tak je paní učitelka musela rozsadit. To jim ale nevadí, kamarádí spolu pořád. •

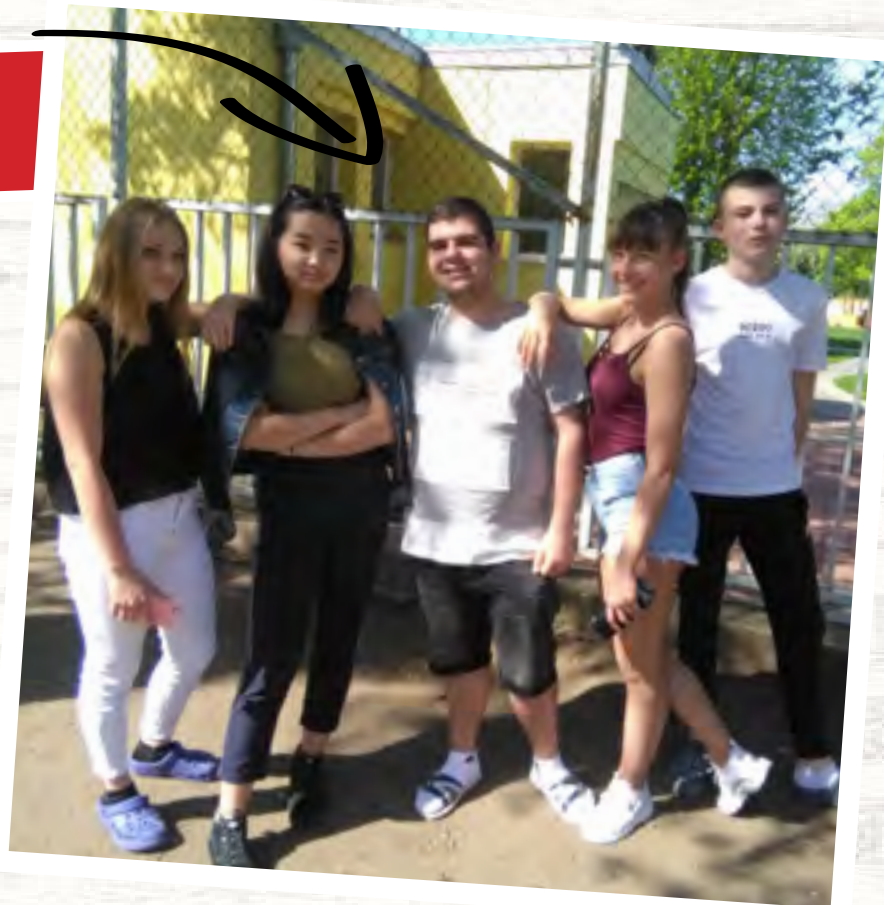
Srdeční záležitosti

Namuka a Vojta

Zjišťovala a fotila: Nancy Ese Ewere, 5. B

Chodí spolu do 9. A. Nejen chodí, oni spolu i sedí v jedné lavici. Mají hodně společného: Jejich nejoblíbenější učitelkou je Marie Poláková, oba jsou dost chytří, možná i špti, oba dva nemají moc rádi češtinu a naopak mají rádi lasagne.

Jenže Vojta má rád holky, kdežto Namuka kluky, Vojta nosí rád volné kraťasy, dobře prý větrají, Namuka upřednostňuje vysoké džíny nad pas. Vojta si občas zahraje stolní tenis, kdežto Namuka je spíš na volejbal. •

NEJ pana učitele Svatoslava Procházky

Co má rád mladý třídní učitel 6. B?
Čí písničku si s radostí pustí a co
potěší jeho chuťové pohárky?

Zjišťovala a fotografovala: Nancy Ese Ewere, 5. B

Nejoblíbenější činnost:
odpočinek

Nejoblíbenější město
na světě a v ČR:
Londýn a Liberec

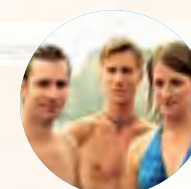

Nejoblíbenější
měsíc:
červenec

Nejoblíbenější sport:
běh

Nejoblíbenější školní
předměty:
**chemie, biologie
a český jazyk**

Nejoblíbenější
film:
Účastníci zájezdu

Nejoblíbenější zpěvačka:
Amy Winehouse

Nejoblíbenější den:
pátek odpoledne

Nejoblíbenější oblečení:
džíny

Nejoblíbenější barva:
černá

Nejoblíbenější
televizní seriál:
Přátelé

Nejoblíbenější sladkost:
mléčná čokoláda

Nejoblíbenější
nealkoholický
nápoj:
káva

Typ LVÍ KRÁL neboli KING

Ten prostě odchází ze školy jako borec. Zcela zaslouženě. Podívejte se – nafotili jsme pro vás tři druhy kingů: namachrovaného, kinga v euforii a kinga, který svou vášň pro učení dává najevo gorilím bušením do hrudi.

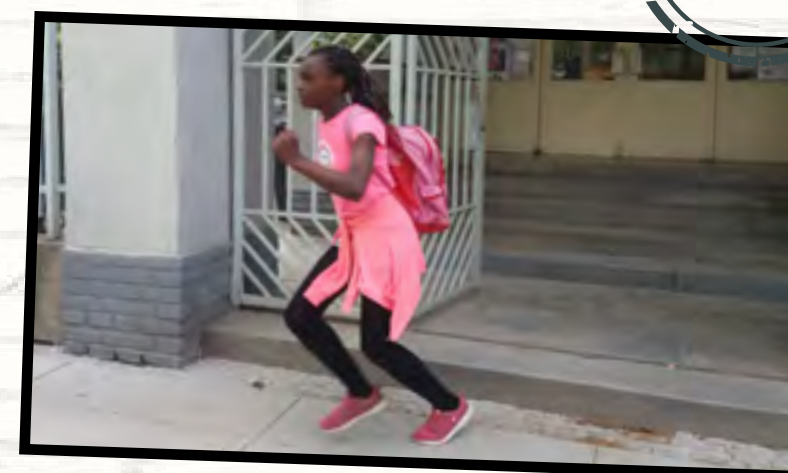
Typ VYHOUKANÁ SOVA

Tři obrylení členové redakce magazínu sCh00L předvedli, jak vypadáte ráno poté, co jste do noci mastili hry nebo koukali na televizi. Ve škole vám to pak asi moc myslet nebude...

Typ LENOCHOD FLEGMATIK

Má to všechno dost na háku. Je mu jedno, jestli dorazí pozdě do školy, nebo jestli po vyučování zůstane po škole...

Typ POSTŘELENÝ ZAJÍC

Nestíhááááám! Pomoc, spěchám na trénink! A pak ještě hodina klavíru! Ve škole mě vůbec nic nedržííííí!

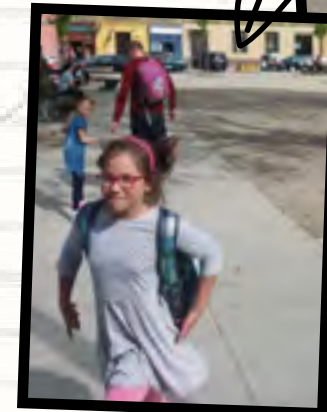
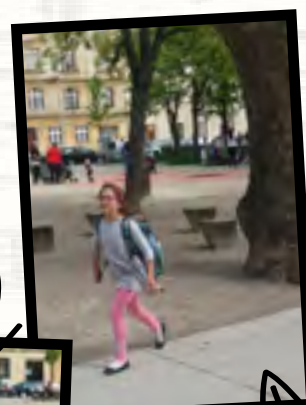
Velká typologie PŘÍCHODŮ do školy A ODCHODŮ ze školy

Možná ani netušíš, jak vypadáš před hlavním vchodem naší školy. Jiné to může být ráno a jiné po vyučování. Už sis připadal(a) jako spráskanej pes?

Text a foto: redakce sCh00L

Typ TRYSKOMYŠ

Komu z vás se stává, že se do školy těší tak, že nemůže do-spat? Že uhání, aby náhodou o něco nepřišel?

Typ RANNÍ PTÁČE

Tralala, hopsasa, kdo se večer pěkně naučil, šel brzy spát a ráno včas vstal, ještě si před školou i pěkně poskočí...

Typ TYGR BOJOVNÍK

O úspěch je třeba se řádně porvat! Proboxovat se k jedničkám je sCh00L!

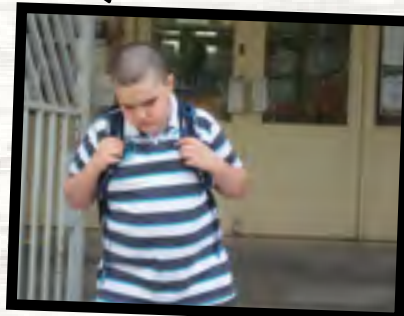

Typ BLUDNÁ OVCE

Kéž by škola měla dneska zavřeno... Jak se tam může někdo těšit?

Typ SPRÁSKANÝ PES

Spráskané psy můžete vidět ráno i odpoledne. Ráno, protože tuší problém, po vyučování, protože tušení bylo správné a v žákajdě přistála další kule. Anebo snad poznámka? Prostě žádný důvod k radosti...

Kdyby... psi okusili školu

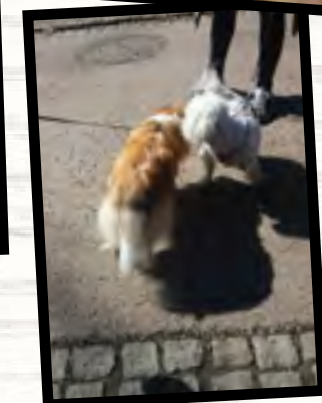
Redaktoři David a Matyáš zrealizovali hokus pokus. Použili figurantku Báru, fenku rodiny Hlaváčkových, nenásilně ji monitorovali v parku a zkoumali její chování z pohledu školáka. Podívejte se, co vyčmuchali.

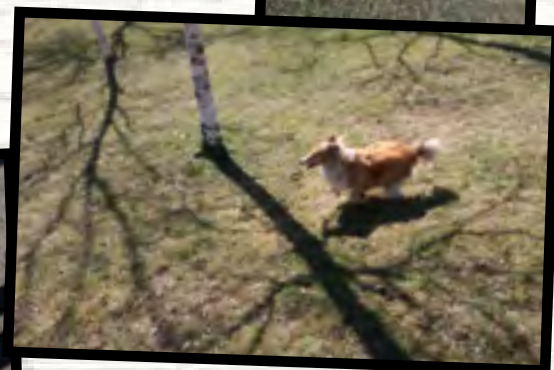
Námět: David Hlaváček a Matyáš Bartoš, 5. B
Text a foto: Matyáš Bartoš, 5. B

Konverzace v angličtině,
pochopitelně s rodilým
mluvčím.

Konverzace
v němčině a pak asi
i ve španělštině.

Tělesná výchova aneb Sportem ku zdraví!

Při studiu rybích šupin a složení vody...

Estetička Bára se právě zaobírá
šerosvitem.

Óda na taháky

TOP
SECRET!

Pozor, tento text obsahuje tajné informace. Někteří žáci se v něm docela odkopávají, a tak jistě pochopíte toto jednoduché opatření: Paní učitelky a páni učitelé mají zakázáno číst.

Text: redakce sCh00L

Začneme zhurta: „Vezmeš si kofolu nebo prostě jakýkoli nápoj s odlepitelnou etiketou a tahák napíšeš na spodní stranu etikety,“ radí zkušený tahákista Hlaváček. „Při testu pak děláš, jakože piješ, přitom vidíš ze spoda etiety text.“ Hlaváček ovšem tento způsob tahákování nevyužil ve škole, ale při testu na judu. Ve škole používá jiné techniky, například si otevře učebnici na stránce, ze které se píše test, a rozloží ji do aktovky. Pak se do ní prý dá rychle nahlédnout. Ostatní členové redakce to považují za blbost a nevěří, že by tohle mohlo někomu projít. Sám David kolem této metody trochu mlží, ale prý mu to už jednou zafungovalo. Nechce ale prozradit, kdy a kde.

DALŠÍ CHYTRAČINY

Komu se to zdá trochu přitažené za vlasy, zřejmě nebude čerpat ze studnice Hlaváčkových nápadů ani ten další: „Jsou i jiné možnosti, jak si vyrobit tahák. Například tužkou, jejíž písmo není vidět, ale když na něho zasvítíš speciální baterkou, vyjeví se.“

NEPŘISTIŽEN

„V Novém Městě na Moravě jsem koupil speciální propis-

ku,“ vypravuje tahákista Kabát. „Je dlouhá pět centimetrů, má takovou železnou ozdobu, která vypadá nevinně, ale když za ni zatáhneš, vyjede dvacetimetrový papírek, na který se vám vejde spousta informací. Dokonce se dá psát na obě strany,“ prozrazuje. Samozřejmě když chcete tahák skrýt, jednoduše ho pustíte a on se navine zpátky do propisky. Zabírá to prý sto procentně. Ale ne abyste to na Adama řekli!

NEVINNÁ

„Babička mi jednou koupila speciální tužku, kde byla vypsána násobilka,“ prozrazuje svou zkušenost Eliška. „Bylo to ale dost nápadné, tak jsem ji používala jen na domácí úkoly.“ Sama Eliška taháky nepoužívá, ale prý jednu dobu ve škole mohli používat tabulku s násobilkou. Párkrát jí to pomohlo.

ŽÁDNÉ NEVINÁTKO

To Nancy Ese Ewere zas tak nevinná není. Víte, že běžně si děti píšou taháky na ruku, ale Nancy není obyčejná dívka. Vymyslela speciální techniku: tahák na noze. „Dvakrát jsem si napsala tahák na nohu a při testu jsem dělala, jako že se drbu, a zjistila jsem tak, co jsem potřebovala.“ Mimochodem ptáte se, jestli zabírá psaní taháků na dlaň nebo na předloktí? Dělali jsme ve škole

drobný průzkum, a zjistili jsme, že zkušenosti a názory se různí. Někomu se psaní na dlaň osvědčilo, někdo byl při tom lapan. Vychytávka je nepsat na dlaně, ale mezi prsty – prostě pak sevřete ruku a nic není vidět.

POMOCNÍCI ZÁCHODKY

Žák, který si nepřeje být jmenován, má opravdu zvláštní techniku. Když tuší test, uschová si papíry s textem na záchodě, počká si, až paní učitelka rozdá test a dovolí si, jestli může jít na WC. Tam rychle zjistí správné odpovědi.

FIASKO

Někteří se otevřeně přiznávají, že jejich tahákování skončilo fiaskem. Jedna dívka si napsala tužkou tahák na lavici, ale na obávaný test se třída přestěhovala neplánovaně do jiné učebny... Jiná studentka se snažila napsat si na papírek zkratky států, ale pak je po sobě nepřečetla... Trapáááás.

DOBRÁ RADA NA KONEC
Samozřejmě nikdo vlastně neschvaluje podvádění. Ale není tahákování jako tahákování. Když si doma vypisujete látku, kterou se máte naučit, píšete si v podstatě tahák. Ale vlastně ho pak nebudete potřebovat – vždyť jste se během tahákování všechno naučili!

Pepík ponocoval!

aneb Když máte k dispozici jen slova začínající na P

Na kroužku tvůrčího psaní zkusíme všelijaké literární experimenty. Třeba psát příběh se slovy, které začínají jen na jedno jediné úplně stejné písmeno. Prostě máme rádi výzvy!

Nakreslil: Matyáš Bartoš, 5. B

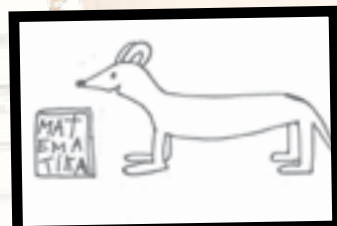

Umíme to i s písmenem M!

Moje myši

Míša miluje myši a myši Míšu. Myši Marlen, Míša a Matylda mají moc málo masa. Míša mluví: „Musíme mít maso!“ „Míšo, my maso máme.“ „Modré a málo!“ „Mňam!“ „Musíš míň mlaskat, Marlen. Mi-mochodem máš matematiku?“ Míšo, moc mluvíš.“

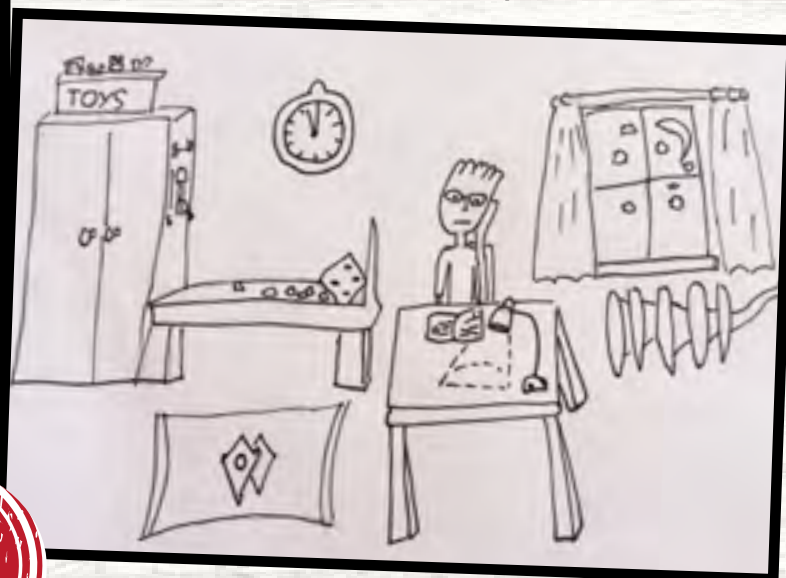
Napsala a nakreslila: Eliška Horváthová, 3. A

Ponocoval!

Při pátku přišel Pepík pozdě, protože ponocoval. Paní profesorka Pepíka pokárala. Posmutnělý Pepík pak promluvil: „Paní profesorko, prosím promiňte prohřešek!“

Napsal: Adam Kabát, 5. B

Nakreslil: Artem Chervynskiy, 5. B

Přezkoušení Pyrenejí

„Pepíku, pojď prosím povědět před publikum probrané pohoří Pyreneje.“ Pepík přemýšlí, pak promluví: „Pyreneje patří Polsku“, praví Pepík. „Pepíku, přemýšlej! Placatému Polsku přirozeně přiná-leží poněkud patřičnější pohoří.“ „Potom patrně Patagonii,“ praví pomatený Pepík. „Pepíku, proboha! Píšu pěknou pětku polovzdělaný Pepíku!“ Pak přívětivěji pronese: „Pohoří Pyreneje přiná-leží Pyrenejskému poloostrovu... Přeješ si propadnout? Prazvláštní...“ „Příště pracuj pilněji, protože pak Pyreneje pochopíš!“ „Promiňte paní profesorko,“ pronesl polohlasem po-pleta Pepík. „Polepším se, přísahám.“ „Plav Pepíku!“

Napsal: Adam Kabát, 5. B

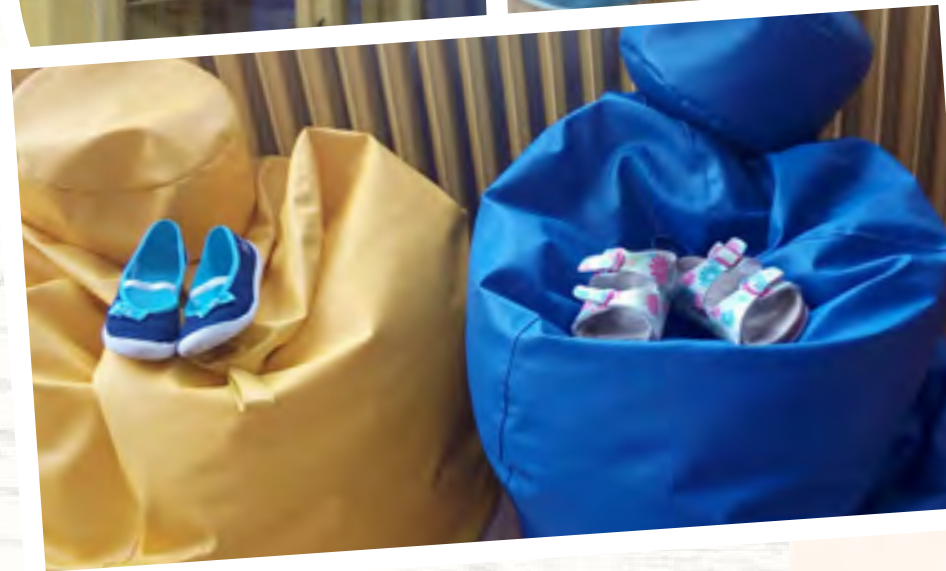
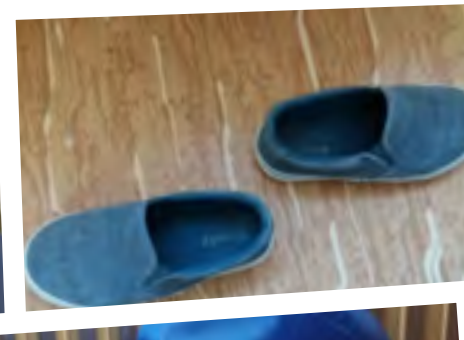
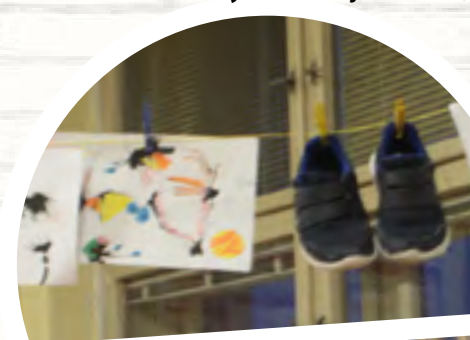
Kolik odhaduješ, že se v naší škole vyskytuje párů bačkor?
a) Zhruba tolik, kolik je žáků a pracovníků školy.
b) Dvakrát tolik.
c) Záleží na počtu prstů majitele.

MYSLI!

Voňavé PŘEZŮVKY

Uvažovali jste někdy o tom, jak se žije vašim bačkůrkám, teniskám a cvičkám? Napadlo vás, jak se cítí, když si nevyměníte ponožky? Zde je jejich život v obrazech.

Fotografovali: Eliška Horváthová, Matyáš Bartoš, Adam Kabát, Artem Chervynskiy
Bačkoří rozhovor „vyslechl“: Vojtěch Bořík, 5. A

Bačkoří rozhovor

Bačkorky hovíci si na žlutém pytli:

„To je zas dneska fajn den, co říkáš? Dneska moje panička bodovala v češtině.“

Bačkorky hovíci si na modrém pytli:

„A jak to víš?“

Bačkorky hovíci si na žlutém pytli:

Smrdí to tu jedničkou. •

Game METR

TROCHU JINAK

Tentokrát se podíváme na stolní hry.

Text: Matyáš Bartoš, 5. B

+ 30

Century: Cesta koření

Strategická hra, ve které si vyzkoušíte roli obchodníka s kořením a objevíte krásu pestrobarevných trhů. Obchodujete zde s kurkumou, šafránem, kardamonem, skořicí...

+ 20

Tipni si

V této hře vůbec nevadí, že něco nevíte. Můžete si to prostě tipnout! Odhadujete rychlosti, délky, výšky, hmotnosti nebo třeba správné letopočty. Otázky jsou tam záluďné!

+ 10

i KNOW

Tady to bude o znalostech! Ale nebojte se, můžete si vybrat, jestli chcete jednu, dvě nebo tři nápovědy. Tato hra má několik doplňujících mini setů, jako například Evropa, Lifestyle nebo Inovace.

+ 5

Lovci noci

V této hře můžete být vlkodlakem, upírem, nebo člověkem. Cílem vlkodlaků je zabít všechny upíry a upíři zase chtějí zabít vlkodlaky. Zajímavé je, že cílem člověka nemusí být nutně přežití a že každá postava má nějakou superschopnost.

[sCh00L]

Extra jarní VÝSTAVY

Tohle jaro jsem byl na několika výstavách a pět z nich bych vám chtěl určitě doporučit. Najdou se možná i lepší – napíšete nám o nich?

Text: Matyáš Bartoš, 5. B

DOX

V DOXu, čili Centru současného umění se mi nejvíc líbí 'vzducholoď' jménem Guliver na střeše galerie. Je ze dřeva a je mírně nakřivo, takže v ní máte takový zvláštní pocit.

Hodnocení:
90%

Mumie světa

Na Výstavišti v Holešovicích si můžete prohlédnout mumie z celého světa. Nejenom egyptské, ale i třeba z jižní Ameriky nebo Nového Zélandu. Uvidíte tam i model obličeje Tutanchamóna, kterou vytvořili vědci ze speciálního plastu.

Hodnocení:
80%

Sempé

Jean-Jacques Sempé je francouzský ilustrátor, kterého určitě znáte, protože ilustroval celou sérii Mikulášových patálií. Jeho výstava je v Galerii Villa Pellé na Praze 6 a je tam spousta obrázků malého Mikuláše, Augustýna, Celestýna, Albína, Vendelína nebo třeba Kryšpína.

Hodnocení:
85%

Van Gogh

Do Amsterdamu kvůli tomu nejspíš nepojedete, ale aspoň jsem vás chtěl informovat, že v hlavním městě Nizozemska je Muzeum Vincenta van Gogha, kde můžete vidět jeho autoportréty nebo slavné Slunečnice. Malíř, který si určil ucho, psal často dopisy svému bratruvi Theovi – a ty dopisy jsou tam taky vystavené.

Hodnocení:
95%

Rijksmuseum

I tady jsem našel některé Goghovy autoportréty, ale největší lákadla jsou v amsterdamském Rijksmuzeu Noční hlídka od Rembrandta a Vermeerovy slavné obrazy žen, které maloval vždycky u okna. Nejkrásnější je asi Dívka se džbánem.

Hodnocení:
95%

Redaktor Adam doporučuje navštívit zříceniny a hrady blízko Prahy. Vyrazíte?

Text i foto: Adam Kabát, 5. B

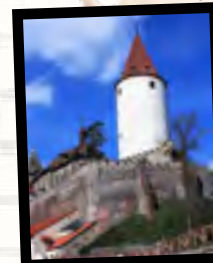

Budyně nad Ohří

Zajímavý je třeba vodní hrad Budyně nad Ohří z poloviny 15. století. V prostorách hradu se nachází alchymistická dílna nebo Jandovo muzeum. Zajímavostí je vycpaný krokodýl, kterého si v 16. století přivezl hradní pán z Egypta. Nastěhoval ho do vodního příkopu, v zimě mu však pošel.

Křivoklát

Je to jeden z nejzachovalějších a nejstarších hradů u nás. Nachází se v okrese Rakovník. Hrad je krásný, proto se zde natáčelo hodně pohádek. Dá se sem z Prahy dojet vlakem nebo za necelou hodinu autem.

Český Sternberk

V okrese Benešov nad levým břehem řeky Sázavy stojí hrad Český Sternberk, založený ve 13. století. Interiéry jsou přestavěné na zámek. Zajímavá je hradní bašta (obránná věž) umístěná kousek nad hradem, která je také přístupná, a z které je krásný rozhled do údolí řeky i do kraje.

Týnec nad Sázavou

Posázavským pacifikem se lze dopravit na jeden z mála zachovalých románských hradů u nás. V jeho věži se nachází kolonie netopýrů!

Zbořený Kostelec

Kousíček za Týncem proti proudu Sázavy se nachází na skále nad řekou zřícenina hradu ze 13. století (takže už má něco za sebou). Vstup je volný a vedou sem turistické značky ze tří směrů. Toto romantické místo stojí za to navštívit!

Jenštejn

Jenštejn je zřícenina gotického hradu se zachovalou válcovou věží, ze které je hezký výhled. Nachází se kousek od východního okraje Prahy.

Žebrák a Točnick

Tyto dva hrady leží v těsné blízkosti, asi 600 metrů od sebe, kousek za Berounem. Žebrák byl založen v polovině 13. století a dodnes se z něj zachovala především válcová věž (bergfrit). Na kopci nad ním je zřícenina novějšího hradu z konce 14. století – ten založil král Václav IV. Na Točnicku se pořádají různé akce, jako jarmarky, bitvy a šermířská představení.

Projekt roku 2018

V minulém čísle jsme odstartovali soutěž Projekt roku 2018 a ukázali jsme vám zajímavou aktivitu 5. B. Co pro vás máme tentokrát?

Text a foto: Nancy Ese Ewere, 5. B

Třída 4. B právě dopracovává projekt s názvem Výtvarní umělci České republiky. Vychází z oborů základních uměleckých škol, a tak už se věnovali hercům, zpěvákům, hudebním skladatelům a také tanečníkům. Zabývali se jmény jako Richard Hes, Jiří Kylián nebo Adéla Pollertová.

sCh00L

Kolik času odhaduješ, že zabere paní učitelce příprava takového projektu?

a) Nic nechystá, takže nula minut.
b) Přesně jednu minutu.
c) Dlouhé hodiny, někdy i víkendy.

Je to na vás!

Hlasujte a navrhujte svoje třídní projekty na magazin.cool.school@gmail.com!

SOUTĚŽ!

Odpověz na naše tři základné otázky a napiš e-mail na magazin.cool.school@gmail.com.

Třeba získáš odznak sCh00L, nebo se dokonce objevíš na titulní straně! Jako se to podařilo Tamaře Mackové, které se na vás směje z titulky.

1. Myje paní učitelka Červová ráda okna?
2. Který den se na vrátnici prodá nejvíc pitíček?
3. Kdo je nejoblíbenější zpěvačka pana Procházky?

(Všechny odpovědi najdeš v tomto čísle!)

Mlsný JAZÝČEK

Co (ne)ochutnat ve školní jídelně?

Text: David Hlaváček, 5. B

Nedoporučuji školní koprovou omáčku. Je přesolená a podle mě se k ní knedlíky moc nehodí – mám raději brambory.

Nejvíce mně v jídelně chutnají bramborové knedlíky s červeným zelím a uzeným masem.

Mňam.

Se školní psycholožkou O ZÁVISLOSTI NA MOBILU !

POTŘEBUJEŠ POMOC?
Nebo máš pocit, že by pomoc potřeboval tvůj kamarád? Zajdi za školní psycholožkou PhDr. Danielou Hruškovickou. Ve škole je taky „schránka důvěry“. Napiš tam, co tě trápí.

Víš, co se s tebou děje, když jen tak tupě zíráš do mobilu a sjíždíš videa? Tušíš jak to zařídit, aby tě nezačal tvůj mobil ovládat? Přečti si rozhovor se školní psycholožkou Danielou Hruškovickou!

Vyptávali se: členové redakce sCh00L
Foto: Adam Kabát, 5. B

Kolik času stráveného s mobilem v ruce je na jeden den už moc? Je to individuální, záleží i na věku. Někdo má čas na mobilu pod kontrolou, protože umí dát přednost jiným zájmům, jiný nepustí mobil z ruky a potřebuje, aby mu čas někdo reguloval. Osobně bych řekla, že hodina denně je až až. Zároveň bych zařadila třeba víkend úplně bez mobilu nebo tabletu a počítače.

Jak se pozná, že už jde o závislost?
Podle toho, že člověk mobil nedá z ruky, upřednostňuje ho před povídáním si a hraním si s kamarády, je

nervózní, když telefon nemá u sebe, necítí se ve své kůži, je podrážděný, když mu ho například rodiče zabaví, často křičí a dožaduje se mobilu až násilím. V takovou chvíli už je mobil jako droga.

Proč se vlastně děti stávají závislé na mobilu?

Někteří proto, že nemají žádné jiné aktivity mimo školu, nemají jiné zájmy, koníčky, nedělají žádný sport. Jiní si tím kompenzují skutečné vztahy – je totiž něco jiného říct něco někomu z očí do očí, nebo napsat cosi na displej, kde jde jen o virtuální vztah, který nemá s reálným životem nic společného.

Víš, že...

...strachu ze ztráty mobilu, mobilního signálu nebo z vybití baterie se odborně říká **nomofobie**. Termín vychází z anglických slov **NO** **MO** **bi** **le** **PH** **ON** **e**. Už teď podle průzkumů **nomofobie** postihuje víc než polovinu uživatelů mobilů a závisláků pořád přibývá!

OTESTUJ SE!

Pokud tvoje odpověď na následující otázky bude většinou ANO, je na čase něco ve svém životě změnit...

- Jsi nervózní, když nemáš mobil u sebe?
- Nedokážeš ho na noc vypnout?
- Podíváš se na jeho displej ráno hned po probuzení?
- Musíš ho neustále kontrolovat?
- Potřebuješ hned reagovat, když ti přijde SMS?
- Máš pocit, že tvůj mobil vibruje, i když nevibruje?

V jakém věku jsou děti nejvíc ohrožené závislostí?

Nezáleží na věku, ale hlavně na délce času, který je někdo ochoten svému mobilu obětovat na úkor jiných činností. Nejvíce se to projevuje od zhruba deseti let v průběhu puberty až do osmnácti. Ale závislími mohou být klidně i dospělí.

Proč je vlastně špatné být na něčem závislý?

Protože pak přestáváte žít svůj život. Žijete život, ve kterém si podmínky diktuje droga. Tou nemusí být jenom marihuana, heroin, alkohol, ale právě i mobil, počítačové hry, bezduché chatování na sociálních sítích a bezduché sledování milionu videí, o kterých si už za chvíli nic nepamatuje... Záměrně jsem použila slovo „bezduché“, protože u toho opravdu chybí náš „duch“, „duše“, „srdce“ a začínáme fungovat jako roboti.

Jak se zbavit závislosti?

Mít dostatek zájmů, rozvíjet a užívat si kamarádství, povídat si o společných zážitcích, něco vyrábět, kreslit, sportovat, dát si dny bez mobilu – třeba celý víkend, týden, prázdniny... Prostě snažit se mít svůj mobil pod kontrolou.

„Nejlepší je banán nebo jablko nebo hruška – prostě nejradši mám ovoce. A k tomu normální vodu.“

Vláda Roshko, 5. B

„Moje nejoblíbenější svačina je hamburger, cheeseburger, chicken-burger a Big Mac.“

Josef Jašek, 3. B

„Nejradši mám zapečený rohlík se šunkou a sýrem a k pití pomerančový džus.“

Stella Poláková, 5. A

„Nejlepší je nějaký rohlík, třeba sýrový a nejradši se napiju coly.“

Pavel Pechman, 1. B

Jaká je tvoje nejoblíbenější svačina?

Vyptával se: Matyáš Bartoš, 5. B
Fotografovali: Matyáš Bartoš a Artem Chervynskiy, 5. B

„Moje nejoblíbenější svačina je rohlík s nutelou a k tomu cola.“

Natálie Kelešová, 1. B

„Vždycky mi nejvíc chutná ta cizí.“

Anička Hánová, 4. A

„Chutná mi chleba s máslem, mazacím sýrem a salámem a k tomu šťáva s příchutí lesních plodů.“

Nela Gažiová, 5. B

